

[Valdemar Sørensen.]

kan blive enig paa dette Punkt, for det synes mig det rigtigste, at man ikke her trækker nogle Veksler paa Fremtiden beskatningsmæssigt set — vi kan have nok i det, vi er ude for i Øjeblikket.

Maa jeg have Lov at gøre en Bemærkning til den højtærede Finansminister, som talte alvorligt om, at naar man skulde føje mig i mine Ønsker med Hensyn til en Ændring af Omsætningsafgiften, skulde man ind paa en Graduering efter Kvalitet, som det i sig selv, selv inden for afgrænsede Omraader, var umuligt at gennemføre. Det giver jeg den højtærede Finansminister ganske Ret i, den Graduering er helt umulig at gennemføre og er i øvrigt ikke gennemført i den Toldlovgivning; vi har, og intet Menneske har tænkt sig, at den kunde gennemføres; det kan den heller ikke, hvis man ændrer Omsætningsafgiften. Men man kan dog gruppere Forbruget i visse store Grupper og gaa ud fra et Skøn over, hvad man finder er en rimelig Skatteansættelse for de forskellige Grupper. Det er den Opfattelse, jeg har gjort mig til Talsmand for ved denne Lejlighed og ved tidligere Lejligheder, og jeg vilde dog tro, at der i saa grove Træk lader sig gennemføre en Ændring, som vil følge Fornuftens Linier i langt højere Grad end den nuværende Ordning.

Naar den højtærede Finansminister siger, at for Børnetøjets Vedkommende har man faktisk ophævet Omsætningsafgiften ved at udstede Børnekortene, vil jeg give ham Ret i, at det har man gjort paa Papiret. Men den højtærede Finansminister ved lige saa godt som jeg, at disse Børnekort bliver ikke udelukkende brugt til Børnetøj, tværtimod, der drives en stor og usund Handel med dem, og en meget væsentlig Del af dem bliver brugt til Indkøb af Tøj til voksne, som maaske udmærket godt kunde betale Omsætningsafgiften, og som praktisk talt i mange Tilfælde giver noget nær det samme for Kortene, som den Afgift udgør, som de lettes for. I det hele taget er det et urenlige System, en Pukkel paa den sociale Lovgivnings Princip, og det er i Praksis urimeligt, fordi det giver Adgang til alle den Slags Ting, som vi paa andre Omraader af Prisolvgivning og Vareregulering gør os Umage for at begrænse. Hvis man havde indført Ordningen for Børnetøjet som en Rabat ved Køb af Tøj til Børn for Folk, der har Børn, ja, saa var der ikke noget at sige til det, saa var det virkelig en Rabat paa Børnetøj. Men det er det ikke nu, det er Omsætningskort, som har en vis Kurs paa

den Tid, den højtærede Finansminister spreder dem ud i Befolkningen. Det synes jeg ikke om i en Ordning, det er en uheldig Ordning fra Statsmagtens Side, og jeg vilde meget gerne have den ophævet og have noget bedre indført.

Naar den højtærede Finansminister saa endelig siger, at denne Graduering kan man ikke gennemføre, og bl. a. nævner, at Tæpper og Pelsværk jo ogsaa er af mange Kvaliteter, ja, saa er det rigtigt, og jeg har den Mening om dette, som jeg tidligere har givet Udtryk for. Men der er en væsentlig Forskel paa Tæpper og Pelsværk og paa Børnetøj og Arbejdstøj og andet Tøj. Tæpper og Pelsværk kan man undvære, det er decideret Luksusforbrug, medens almindeligt Tøj til daglig Brug er en Nødvendighedsartikel, og Forbruget heraf ser vi med megen Uro hen til at vi i et givet Øjeblik ikke kan dække for Befolkningen; og Priserne paa denne Nødvendighedsartikel er steget saa meget baade af den ene og den anden Grund, at det er en meget tyngende Udgift for største Delen af Befolkningen. Derfor rammer den Indvending, at der ogsaa for Pelsværk og Tæpper er forskellige Kvaliteter og kan blive Vanskeligheder, hvis man skal graduere, ikke mine Betragtninger; for Tæpper og Pelsværk kan vi undvære, til vi engang faar Raad til at købe det, men den almindelige daglige Beklædning skal Befolkningen have, og derfor synes jeg ogsaa, den skulde have det uden de Angreb paa dens Økonomi, som føres ved denne Lovgivning.

Gustav Pedersen: Der er under Anbefalingen af en Graduering af Omsætningsafgiften paa Manufakturvarer fremført adskillige Ting, som tilsyneladende kunde se ud til at give lidt mere Retfærdighed, men det er ogsaa kun tilsyneladende. Maa jeg blot nævne en Ting som Børnetøjet. Man raillerer over, at disse Kort ikke bliver brugt til at købe Børnetøj. Nej, det er vist rigtigt, men det kan heller ikke være Meningen, at disse Kort i alle Tilfælde skal bruges til at købe færdigt Børnetøj. Det maa vel være tilladt den Husmoder, som ikke har Raad til at købe færdigsyet Tøj, at købe Stoffet og selv sy Tøjet til Børnene, og det kan vel heller ikke være urimeligt, om en Husmoder syr noget af sit eget Tøj om til Børnene, naar det er nødvendigt for hende selv at faa nyt. Der ligger Problemer her, som ikke er saa ligetil, som de Herrer vil give det Udseende af.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sagde, at Pelsværk var Luksus. Ja,